तं माराविष्ट तस्य लवणं माकुरुत। व्यत्ययेन लकारस्य रेफः। किं कुर्वन्तः, उरूकं मन्यमानाः वनिष्ठावुलूकबुद्धिं कुर्वन्त इत्यर्थः। अत्रोरूकशब्देन काकविरोधी कश्चिदुरूकनामा पक्षिविशेषोऽभिधीयते। कुतः, रलयोरविशेषात्, पर्य्यङ्कः पल्यङ्कः रोमाणि लोमानीत्यादिदर्शनात्। उरूकशब्दः सादृश्यलक्षकः। पक्षिसदृशं वनिष्ठुं विवेकेन मन्यमाना माराविष्टेति वाक्यार्थः। तस्मादुरूकः पक्षीति प्राप्ते ब्रूमः। उरूकशब्देनात्र वपा लक्ष्यते। कुतः, वनिष्ठुसन्निधानात्। सति हि सन्निधावुरूकत्वभ्रान्तिर्वनिष्ठौ सम्भवति। भ्रान्तिप्राप्तञ्च लवनमत्र निषिध्यते। उरूकं मन्यमाना वनिष्ठुं माराविष्टेत्युक्तत्वात्। वपालवनकाले भ्रान्त्या वनिष्ठोर्यल्लवनं तस्य निषेधे सति दृष्टार्थो लभ्यते। भ्रान्तिनिवारणस्य दृष्टत्वात्। त्वत्पक्षे तु वनिष्ठोर्लवनमेव नास्ति। तच्चायुक्तं, हृदयाद्यङ्गवल्लवितव्यत्वात्। वनिष्ठुमग्नीधे षडवतं सम्पादयतीत्याद्यनुष्ठानविधानात्। ततो लवननिषेधस्य समवेतार्थत्वेनादृष्टार्थो मन्त्रपाठः प्राप्नुयात्। तस्माद्वपावचन उरूकशब्दो यद्यपि वपायामप्रसिद्धः शब्दस्तथाप्युरु विस्तीर्णमूको मेदो यत्रेत्यवयवार्थद्वारा मेदस्विन्यां वपायां युक्त उरूकशब्दः। एवं सत्यनेकवपासु विकृतिष्वेकवचनान्त उरूकशब्द ऊहनीयः॥

इति षष्ठोऽनुवाकः॥